

ΕΤΟΣ 54ον

5 Μαρτίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (2753)

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΗ

«μή θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς ἐπί τῆς γῆς»

Στὴν ἐποχὴ μας ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ εὐτυχία βρίσκεται στὴν ἀπεριόριστη αὐξηση τῆς καταναλωτικότητας. Ὡς μοναδικὸς στόχος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς προβάλλεται ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη. Ἡ νοοτροπία αὐτὴ ὑπέταξε τὰ πάντα στὴν ὕλη καὶ διέστρεψε κάθε ἔννοια ἠθικῆς. Ἡ μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους γίνεται τὸ ἰδεώδες πού κατευθύνει τὴν προσωπικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων· γίνεται ὁμῶς καὶ τὸ μέσο πού διαφθείρει τὴν ἠθικὴ ποιότητά τους. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ κοινωνία μεταβάλλεται σὲ τεράστια καταναλωτικὴ μηχανὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος σὲ ἀπλὸ ἐξάρτημά της. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ αὐτονομεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ὑπερτροφικὰ, ἐνῶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ συμπνίγεται καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐγκλωβίζεται στὴν ἀτομικότητά του.

Μία ἄλλη πρόταση

Σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος μᾶς προτείνει μίαν τελείως διαφορετικὴ συμπεριφορά: «μὴ μαζεύετε θησαυρούς πάνω στὴ γῆ... Ἀντίθετα, νὰ μαζεύετε θησαυρούς στὸν οὐρανό».

Δέν εἶναι τυχαία ἡ ἐπιλογή τῆς συγκεκριμένης εὐαγγελικῆς περικοπῆς γιὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα. Ἀπὸ αὔριο ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει στὴν ἱερότερη λειτουργικὴ περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους: τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τοῦ Πάσχα. Μᾶς καλεῖ ὅλους νὰ ἐπιδοθοῦμε στὸν καλὸ ἀγώνα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ἄσκηση τῶν ἀρετῶν, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας. Ἡ Μ. Σαρακοστὴ εἶναι μίαν μέθοδος ζωῆς. Μαθαίνει ὁ πιστός, ἰδιαίτερα ὁ νέος, πῶς νὰ ζεῖ σὲ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του. Ἡ ἄσκηση δέν εἶναι χαρακτηριστικὸ μιᾶς συγκεκριμένης χρονικῆς περιόδου, ἀλλὰ ὑπόθεση μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. 5' 14-21)

Νηστεία καὶ ἄφεση παραπτωμάτων

*Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐάν γάρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐάν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὡπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύψαι ὡπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. **Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς**, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.*

Τό νόημα τῆς ἀσκήσεως

Ἡ ἄσκηση, πού μᾶς προτείνει ἡ Ἐκκλησία, εἶναι τό ἀντίδοτο στήν ἀποξένωση ἀπό τόν Θεό καί ἡ ἐμπρακτὴ ἄρνηση τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς πνευματικῆς καί τῆς ψυχικῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου. Μὲ τὴ θεληματικὴ στέψη ἢ τὸν περιορισμὸ τῶν τροφῶν, τῶν τέρψεων καί τῶν ἀνέσεων ἀσκεῖ ὁ πιστός τὴ βούλησή του, καταπολεμᾷ τὰ πάθη του καί ἐπαναφέρει τὴν ἐποπτεία τοῦ νοῦ στήν ψυχὴ καί τίς αἰσθήσεις του. Ἀποκρούει τὸν νόμο τῆς ἁμαρτίας καί εἰσάγει τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, πού ἀναπαύει τὴ συνείδηση καί δημιουργεῖ πραγματικὴ ἄνεση. Ἀντίθετα, ἡ ὑλικὴ ἄνεση προκαλεῖ πνευματικὴ παράλυση. Καθηλώνει τὸν ἄνθρωπο στήν καθημερινότητα καί τὸν ταλαιπωρεῖ.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπισημαίνοντας τὴν ἀνάγκη τοῦ αὐτοελέγχου καί τῆς αὐτογνωσίας παρατηρεῖ ὅτι ὁ καθένας πρέπει νὰ ξεχωρίζει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὰ πράγματα πού τοῦ ἀνήκουν καί ἀπὸ ἐκεῖνα πού τὸν περιβάλλουν. Χάνοντας ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτό του καί ταυτιζόμενος μὲ ὅ,τι ἔχει ἢ μὲ ὅ,τι τὸν περιβάλλει αὐτοαλλοτριώνεται. Ἡ ἀλλοτριώση ὁμως αὐτὴ σημαίνει τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ Θεοῦ.

Ἄσκηση καὶ ἀγάπη

Ὁ χριστιανὸς δὲν πρέπει νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς σὲ πρόκληση καί ἱκανοποίηση περιττῶν ἀναγκῶν ἢ νὰ γίνεταί ὄργανο ἰδιοτελιῶν σκοπιμοτήτων. Καλεῖται νὰ κατευθύνεταί ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς ἀγάπης καί τὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα. Τὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα εἶναι ταυτόχρονα καί δημιουργικὸ. Σέβεται τὴν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θά συγχωρήσῃ καὶ σὺς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὅμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θά συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὺς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὅμως, ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψε τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρὼν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θά σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. **Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν**, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θά εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

κτίση καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν προστασία της. Ἀντίθετα τὸ καταναλωτικὸ πνεῦμα ἀποτελεῖ ἀρνητικὸ παράγοντα, γιατί καταστρέφει τὴν κτίση καὶ ἐντείνει τὴν ἀλλοτριώση τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα δέν μπορεῖ νὰ θεωρεῖται εἶδος πολυτέλειας οὔτε ὑπόθεση κάποιας ξεχωριστῆς μερίδας πιστῶν. Ἡ ιδιαίτερη καλλιέργειά του ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς ἀποτελεῖ χάρισμα ἢ διακόνημα γιὰ τὴν οἰκοδομὴ ὅλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Καὶ ὅταν ἡ Ἐκκλησία προβάλῃ τοὺς ἀσκητὲς ὡς πρότυπα καὶ δείκτες ζωῆς, ἀποβλέπει στὴν καλλιέργεια ἀνάλογου πνεύματος καὶ τρόπου ζωῆς σέ ὅλα τὰ μέλη της.

Νηστεία καὶ ἐλεημοσύνη

Στὴν προοπτικὴ αὐτὴ ἐντάσσεται καὶ ἡ νηστεία, πού ἔχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ. Ἡ νηστεία, ὄχι μόνον ὡς ἀποφυγὴ ὀρισμένων τροφῶν ἀλλὰ καὶ ὡς τέλεια ἀσιτία, ἦταν ἐξαρχῆς γνωστὴ στὴν Ἐκκλησία. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς νήστευσε καὶ σύστησε τὴ νηστεία ὡς μέσο γιὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ διαβόλου. Ἡ νηστεία τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς διαμορφώθηκε σέ ἀνάμνησιν τῆς τεσσαρακονθήμερης νηστείας τοῦ Χριστοῦ στὴν ἔρημο.

Μέσα στὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἡ νηστεία συνδυάζεται μὲ τὴν ἐλεημοσύνη. Ὁ λόγος εἶναι ἀπλός: αὐτὸ πού στεροῦμαι ἐγώ, τὸ προσφέρω σέ κάποιον ἄλλον πού τὸ ἔχει ἀνάγκη.

Ἔτσι λοιπὸν τὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα μέσα στὴν Ἐκκλησία συνδυάζεται μὲ τὴν

5 Μαρτίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ
«Ανάμνησις τῆς ἀπὸ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ»,
Κόνωνος ὀσιομάρτυρος († α΄ αἰ.), Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ († γ΄ αἰ.).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ΄ 14-21.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Μαρτίου, Α΄ τῶν Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους. Καί ἡ ἀγάπη συνεπάγεται τὴ φροντίδα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση καὶ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τους σέ προσωπικό καὶ συλλογικό ἐπίπεδο. Μεμονωμένα πρόσωπα κάνουν ἴσως θαύματα, ἀλλὰ δὲν καθιερῶνουν θεσμούς. Οἱ συλλογικές ὁμως προσπάθειες μποροῦν νὰ δημιουργήσουν θεσμούς καὶ νὰ καθιερῶσουν νέες μορφές ζωῆς στὴν κοινωνία.

Ἕνας τέτοιος θεσμός εἶναι καὶ ἡ Μ. Τεσσαρακοστή. Γι' αὐτὸ καὶ στὴν ἀρχὴ διατυπώθηκε ἡ ἀποψη πὼς δὲν εἶναι ἀπλῶ καὶ μόνο μιὰ λειτουργικὴ περίοδος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἕνας τρόπος, μιὰ πρόταση ζωῆς. Ἄς μὴν ἀφήσουμε λοιπὸν νὰ περάσουν οἱ πενήντα περίπου ἡμέρες τῆς περιόδου πού ἀρχίζει αὐριο, χωρὶς νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸν πνευματικό καὶ ἠθικό πλοῦτο πού ἀντιπροσωπεύει.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Τὸ ἔργο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εἶναι ἀποκλειστικά ἱεραποστολικό. Ὁ ἐκκλησιαστικός μας Ὄργανισμός χορηγεῖ δωρεὰν χιλιάδες ἀντίτυπα στοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς, ἰδιαίτερα σέ Βιβλιοθῆκες παραμεθόριων περιοχῶν. Γιὰ νὰ σταλεῖ ἡ «Φωνὴ Κυρίου», γιὰ νὰ διαδοθεῖ ἡ «Καينὴ Διαθήκη», παρακαλοῦμε νὰ στείλετε τὴν οικονομικὴ σας συνδρομὴ, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι στὴν διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ταμεῖο Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, Ἰασιίου 1, 115 21, Ἀθήνα ἢ νὰ τὴν καταθέσετε στὸ λογαριασμό 146/558002-18 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μὲ τὴν σημείωση γιὰ τὸ «Ταμεῖο Ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς».

89,5
Ἡ ἄλλη φωνὴ
στὰ FM

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιὰ τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορίες στὸ τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr